

Gang hver 20de Dag, er ikke tilstrækkelig; vi skulde helst ned til 1 Gang om Ugen eller i ethvert Tilfælde hver 10de Dag. Men saa vil det høje Antal af Køerne, der forlanges, nemlig 250, ofte staa som en Hindring, fordi Besætningerne i de fleste Egne ikke ere saa store; enten vil der ikke være Køer nok, eller ogsaa ville de ikke kunne blive kontrollerede tidt nok. Vi haabe derfor, hvad ogsaa Ministeren antydede, at han kan gaa med til, at vi ned-sætte Tallet fra 250 til 200 og saa for øvrigt bibeholde Paragraffen, saaledes som den lyder. — Det Ændringsforslag, som er stillet af Flertallet under Nr. 22 til § 17, er en Følge af den under § 15 foreslaaede Ændring. — Af § 18 er der af Flertallet foreslaaet en anden Affattelse og ligeledes af § 19. Desværre har Mindretallet ikke villet give noget til vor Hesteavl. Flertallet mener, at det er galt, og vi have derfor foreslaaet at give § 18 en anden Affattelse, ogsaa fordi vi mene, at det ikke er rigtigt at sige, hvor mange Hopper der kan gives Laan til at anskaffe. Jeg indrømmer, at Statslaan til Anskaffelse af Hopper er noget nyt; men vi have jo heller ikke noget imod, at der kommer noget nyt frem, og vi maa hævde, at naar Staten kan laane ud til mange forskellige Formaal, saa bør den ogsaa kunne give Laan til Gavn for Hesteavl. Og viser det sig heldigt for Tilvejebringelse af gode Hopper, at der kan ydes Foreninger Laan, synes jeg ikke, der burde være noget til Hinder for, at Statens Midler udlaanes dertil, naar det sker paa rimelige Vilkaar, naar Laanene forrentes og afdrages, og der gives fuld Sikkerhed, saa at Foreningerne ikke behøve at give høje Renter ved at laane andetsteds. Vi have stillet det saaledes, at det beror meget paa Ministeren; jeg haaber, at han kan tage imod det, men mener han, af det ikke er heldigt, kan han selvfølgelig holde Pengene tilbage. Vi lægge Sagen fuldtud i hans Haand, han kan bevilge Laan eller undlade det; men vi have ment, at det bør staa i Loven, at der kan gives Laan, saa at der ikke udfordres nogen særlig Lov dertil. § 19 have vi foreslaaet ændret, fordi det var nødvendigt, naar § 18 blev ændret; men i og for sig ønske vi at opretholde Tankegangen i § 19. Nu kan man nok sige, at Hesteavl ikke spiller den Rolle som Kvægavl, men det maa erindres, at selv om vi ikke sælge Heste for saa mange Penge, som vi sælge Kvæg for eller Produkter af Kvæg, Svin eller andre Husdyr, saa andrager vor Hesteavl allige-

vel vældig store Kapitaler. Der slides op herhjemme saa mange Heste, at det andrager en Mængde Millioner. Kyndige Mænd mene, at Forbruget af Heste herhjemme andrager 50 Millioner Kroner, og det i Forbindelse med det, vi sælge, udgør store Værdier. Nu er det let at se, i Overensstemmelse med, hvad jeg før sagde, at hvad der kan gøres for at forbedre Avlen og Opdrættet af Heste, bør gøres. Det har megen Betydning for en Mand, naar han opdrætter en Hest, om det bliver et virkelig godt, eller et daarligt eller et middelmaadigt Dyr. Foderet er lige dyrt; men det gør en Forskel, om Hesten faar en Værdi af 300—400 Kr., eller op mod 900 Kr. Det er Landmandens Fortjeneste, at Dyrene faa denne større Værdi, og alt, hvad der kan gøres i Retning af Vejledning, bør absolut gøres. Flertallet kan ogsaa i dette Stykke fuldt ud slutte sig til de ledende i denne Retning, idet man rundt omkring i Provinserne i Hesteavlsforeningerne baade i Jylland, paa Fyn og Sjælland har anerkendt og anbefalet Tanken. De fynske Hesteavlsforeninger have ligefrem indsendt et Andragende til Tinget om, at der bør ydes Tilskud til disse Foreninger, der tage Sigte paa et godt Opdræt af Heste. De jyske Foreninger have ligeledes givet Sagen deres Støtte, det kan ses af deres Beretning for 1901, hvor det er omtalt, at alle de ledende Mænd i Hesteavlsforeningerne have ment, at det vilde være rigtigt og til Gavn for Hesteavl, og de sjællandske Foreninger have ligeledes anerkendt det. Naar altsaa Hesteavlsforeningerne rundt omkring i Provinserne ønske det, maa man ikke gerne her sige, at det skulde være rettet mod Hesteavlsforeningerne, det kan ikke hævdes. Hesteavlsforeningerne have gjort deres store Nytte, men ifølge Sagens Natur maa de arbejde noget langsomt, de kunne ikke raade over tilstrækkeligt til at faa gode Moderdyr og Faderdyr parrede, saaledes at der kan blive det bedste Afkom. Det er det, man vil tage Sigte paa, saaledes at der gennem godt Opdræt virkelig skaffes paalidelige Oplysninger. Det er blevet sagt, at dette skulde være til Fordel for private, men man kan ikke nævne en eneste Smule, der kan være til Fordel for private. Som det er nu, kan, som jeg før omtalte, den enkelte private spekulere i Hesteopdrætning paa kunstig Maade og maaske evhverve ret store Priser endog op til en 20—30,000 Kr., som man har set. Vi tro nu ikke, at der kan være Tale om, at disse Foreninger, som tage Sagen op,